

IMPULS

NR. 1
FEBRUAR 1995
24. ÅRGANG
SCT. GEORGS
GILDERNE
I DANMARK

Ny redaktør

Tak for tilliden I viste, ved at vælge mig til redaktør af IMPULS. Efter møde med landsgildelsen er jeg gået i gang, og jeg glæder mig til arbejdet med det. Jeg håber

at få tilsendt en masse stof fra gildebrødre over hele landet, - gildebrødre, som har noget spændende at fortælle, til glæde også for andre.

Jeg hedder Suzanne Poulsen, er gildemester i 1. Slagelse, er chefredaktør for vort lokale gildeblad STADEN, og har ellers været med i diverse laug og udvalg.

Det er en utrolig udfordring, at få lov at redigere et blad for gildeledelser i hele landet, prøve at være med til at inspirere gildeledelserne og i det hele taget sætte sit præg på bladet.

Fortsættes side 1

Indhold

Februar måned	2
Det er sjovt at være gildebror . . .	4
Vi må give os tid	6
Dronningens mand	8
Kærlighedens nødvendighed	9
Jeg har ikke tid	11

IMPULS udkommer 4 gange årligt
- 15/2 - 15/5 - 1/9 og 1/12.
Deadline er 3 uger før udgivelses-
dagen.

AKTUELLE ADRESSER

LANDSGILDELEDELSEN

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallurvadvej 6, 6851 Janderup, tlf. 75 25 85 28

Landsgildekansler Søren Adeltoft,
Turkisvej 6 A, 5210 Odense NV, tlf. 66 16 56 83

Landsgildeskاتبمستر Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse, tlf. 53 52 80 66

Vicelandsgildemester Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Taastrup, tlf. 43 99 68 41

Vicelandsgildekansler Ole Krogsgaard,
Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV, tlf. 98 18 11 25

Vicelandsgildeskاتبمستر Karin Boldsen,
Havnevej 28, Jegindø, 7790 Thyholm, tlf. 97 87 92 70

INTERNATIONAL SEKRETÆR:

Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Taastrup, tlf. 43 99 68 41

KURSUSUDVALGET:

Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV, tlf. 98 18 11 25

PR-UDVALGET:

Karin Boldsen, Havnevej 28, Jegindø,
7790 Thyholm, tlf. 97 87 92 70

RODBJERGÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdsvej 5, 6000 Kolding,
tlf. 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Sct. Georgs Vej 17 A, 3060 Espergårde, tlf. 42 23 40 02

SCT. GEORGS GILDERNES KONTOR:

Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K,

telefon 33 32 27 33, giro nr. 6 00 13 51.

Telefax 33 32 29 91

Kontortid: man-tors. 10-14, fre.-lør. lukket

Kontorleder: Kirsten Christensen

SCT. GEORG • REDAKTØR

Berge Juul Jensen, Ahornvej 9, 8500 Grenå, tlf. 86 32 08 71

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Lundsgade 6, 2100 København Ø, tlf. 35 26 12 11

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup, tlf. 39 29 26 66

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK

Rosenborggade 3, 1130 København K, tlf. 33 12 95 38

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS

Gl. Gugvej 21, 9000 Aalborg, tlf. 98 16 62 50

Fortsat fra forsiden

For ikke at lave alt for meget om på bladets udseende og indhold, har jeg i første omgang sat et nyt »hoved« på bladet, og en ny omslagsfarve. Desuden vil der på forsiden ikke altid være tekst, men en tegning der passer til årstiden. Indholdsfortegnelse vil være at finde på omslagets side 2, sammen med Landsgildeledelsens navne og relevante adresser.

På omslagets side 3, vil der være en liste over distriktets ledelser, når disse kommer på plads.

Min adresse er:

Suzanne Poulsen
Rostedvej 14 • Rosted
4200 Slagelse
Telf. og fax 53 54 52 65

Et ord med på vejen !!

Husk når du bliver gammel:

- Aldrig at beklage dig
- Tal ikke om sygdom
- Vær positiv
- Græd i enrum
- Hold dig ren og pæn i tøjet
- Plej dine gamle og gode venner
- Giv ikke råd uden at blive spurgt
- Plag ikke børn og børnebørn
- Luk din mund i - men pengepungen op
- Ryd op - og kassér!
- Underhold dig selv
- Gå eller cykel en tur hver dag
- Nyd årets gang i naturen
- Følg med i den daglige debat
- Rejs, se og oplev så længe du kan
- Husk at sige tak hver morgen, du vågner til en ny og ukendt dag.

*Ellen Thiesgaard
5. Gilde, Kolding*

Februarmåned eller blidemåned normalt årets koldeste

I den ældre romerske kalender var februar årets 12. og sidste måned i året, og derfor blev skuddagen anbragt der. I den julianske og gregorianske, som vi har indrettet os efter, er februar årets anden måned, hvor dagens antal er 28 og ved skudår 29. I forbindelse med bl. a. vor religion, har vi så ændret lidt på den gl. romerske kalender, men af praktiske grunde ikke ændret skuddagen. Den officielle skuddag er den 24. februar og ikke, som mange tror den 29. Skudår falder på årstal, der er delelige med fire, undtagen det sidste år i hvert århundrede, medmindre tallet på århundredet kan deles med 400, således var år 1600 skudår og år 2000, som vi nærmer os med hastige skridt, også vil blive det.

Februars mange navne

Februar har navn efter den romerske gud Februus (Pluto).

I oldtidens Rom afholdtes der i februar den store sonings- og renselsesfest »flupercalia«, hvorefter den fik navnet renselsesmåned (lat. februare = rense). På gammel dansk hed den blidemåned og i Norge bliver/blev den kaldt Gjømåned.

Faste og fastelavn

Fastelavnssøndag falder tidligst den 1. februar og senest den 7. marts, i år er det sidst i februar, den 26. Fa-

stelavn var oprindeligt en hedensk solfest, hvor man kørte et billede af solbåden på en blomstersmykket vogn - carrus navalis - som betyder karneval. Den ofte fremsatte forklaring af karneval som »farvel til kødet« er ganske uhistorisk og menes at være fremsat af munke.

Fest og udklædning

Fastelavn kommer fra plattysk fastelabend, altså aftenen før fasten begynder.

En gammel dansk betegnelse for fastelavnsmandag var flæskemandag, som ordet selv siger, spiste man flæsk for at være godt rustet til fasten. Dagen efter kaldte man hvidetirsdag, da der som regel blev spist »hvid mad«, nemlig bollemælk.

De gamle danske skikke ved fastelavn er i slægt med andre landes, men der er dog en rig afveksling.

Nøgne jomfruer

Fra middelalderen endog helt op til 1800 tallet var »plovgang« endnu i brug, hvor nøgne jomfruer (senere unge karle) askeonsdag blev spændt for ploven, så den trukne plovfure skulle vække våren, således at det kunne blive en god høst.

fortsættes side 4

Vinterdigt

SNE

Hvide Jord, tavse Sne!
Fred, hvis Aandepust i Mulde gemmer
Soltids Fryd og Soltids Ve,
Luft, hvor ingen Fugl sin Strube stemmer,

dybe Fred, der sletted ud
Finkens Jubel, Droskens Klage,
bærende dit Klosterbud
gennem stille vinterdage,

- se, du blev mig til en Gud,
kold og klar, og tavs du hefter
om mit sind den Lykkes Skrud,
som jeg rastløs ledte efter.

Lykken ved at følge stum
Livets Millioner Sange,
for at vinde ud en Sum
af tre fire rene Klange,

Ensomhedens Vinterfred,
hvor paa Nattens høje Himmel
Stunderne, der stille led,
funkler frem som Stjernevimmel.

Viggo Stuckenberg

Fortsat fra side 2

Kampe mellem udklædte, som forestillede sommer og vinter, er nok nogle af de ældste traditioner. Vinterens »død« førte til mange fastelavnsspil, de første i 1500-tallet

handlede mest om mysterier og moralister. Et af de første danske fastelavnsspil er »den utro hustru«. Løvrigt har de folkelige farcer haft stor betydning for nyere skuespilkunst.

FASTELAVN

Det er sjovt at være gildebror!

Ja, det er det vel i almindelighed, der er altid mange muligheder for at opleve noget spændende, hvad enten det er at deltage i Fellowshipday på »Anker Kofoed«, gå på Amager-scenen eller på anden måde nyde de tilbud nogle få aktive får stablet på benene.

Men det er ikke altid sjovt at være gildemester, slet ikke når man gang på gang oplever, at man føler man slår i en dyne. Der mangler reaktioner på tilværelsen, som kommer til udtryk i bladet. I oplever da noget alle sammen, men hver enkelt tror så lidt på egne evner, at der ikke kommer noget frem, der kan deles med andre. Det er noget pjat

og det er ikke den måde, vi bliver et attraktivt mål for nye medlemmer, og vi giver ingen indtryk af, at vi er medlemmer af en bevægelse, - vi står i stampe.

Vi har lige deltaget i et samvær på tværs af de to gilder, og efter de referater, jeg har fået og af de udtalelser, jeg har hørt, fremgår det, at det har været vellykket. Ét vellykket gruppearbejde, hvad er hemmeligheden? Det er efter min mening, fordi samværet i hyggelige omgivelser med åbne nysgerrige deltagere med en bunden opgave, gav deltagerne lejlighed til at give lidt af sig selv, lukke lidt op for, hvordan man forholder sig til et enkelt

problem, her REKLAME. Det er ganske vist et mindre kontroversielt emne, så her tør vi godt sige vores mening.

Til den personlige udvikling hører virkelig også at turde tage emner op af mere kontroversiel karakter, så er der tale om gruppearbejde, der vil noget Munder en sådan aften ud i et referat i gildebladet, som er tænkt som et vindue ud til verden omkring os, så bliver det ikke alene sjovt at være gildemester, det bliver fornøjeligt at være dets repræsentant udadtil.

Måtte disse tanker være med til at skabe optimisme og fremgang i et levende og aktivt gilde - over hele landet

skriver HC i 7. Båndet

(7. Gilde i København er gået sammen med 1. Gilde samme steds, efter 48 1/2 år, og håber nu på et godt samarbejde og for deltagelse i fælles glæder og sorger. Lad os håbe det bedste!)

red.

Det er altid lettere aldrig at begynde, end først at blive ved, og så holde op.

Til eftertanke!

Stryg rynken væk fra panden
og gå i kampen ud
for volden at besejre.
Din tankes strid er slut
hvis kun med ord man kæmper
men ingen sejre vinder
mod den, som blindt fornægter
at ånden stadig er.

Kun dåren tror på godhed
og kæmper ingen sag,
selv om det onde sejrer
og kvæler os i blod.
Jeg siger, at hvis ikke
din tro du værne vil,
så skal den gyldne morgensol
dig aldrig mere nå.

Svensk Nobelpristager, ca. 1940

Vi må give os tid til at være mennesker

Dette klip er fundet i Sct. Georg nr. 1, januar 1960, men er vel stadig lige aktuelt.

Mennesket er blevet en vare, det har ikke alene travlt med at sælge varer, men først og fremmest sig selv, dets mål er at få succes - ikke som menneskeligt væsen - det er der ingen annoncer, der giver anvisning på. Men derimod en succes, der kan måles i materielle goder, i form af bil, fjernsyn, udenlandsrejser, penge, fremgang i forretningslivet, der spørges ikke om, hvad han er værd som menneske, men derimod om, hvor langt han er nået i materiel velstand.

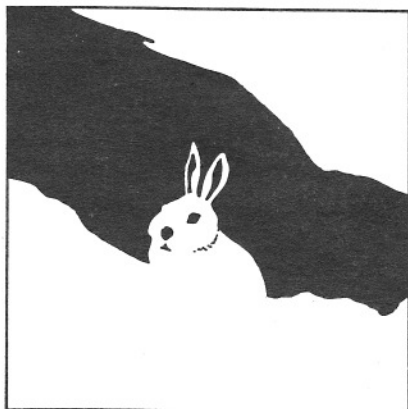

Men til trods for al materiel velstand og for alle sociale goder har mennesket aldrig været så usikker som i dag, der har aldrig været så mange neuroser, så mange selvmord, så stort forbrug af nerve-

beroligende midler som i dag. Mennesket har betalt den materielle fremgang med sjælelig usikkerhed, rastløshed, tomhed og med evnen til at være sig selv - være menneske.

Mennesket ønsker frihed, kortere arbejdstid, men når han får den, er han bange for den, han ved som regel ikke, hvad han skal gøre ved den.

Folk går i biografen, til fodboldkamp, hører radio, ser fjernsyn, kører i biler og på knallerter, har gæster eller går på besøg; der skal ske noget, man er bange for at være alene - et forsøg på at flygte fra den indre tomhed, - undertiden endog for at være ene med kone og børn, man har for lidt at sige hinanden, - og så klager folk endda over, at de ikke kan nå det hele!

Men hvad er det, mennesket vil nå?

Forsøger det at opbygge noget menneskeligt værdifuldt, forsøger det at udvikle personlige egenskaber, såsom fornuft, tolerance, kærlighed til næsten, balance og harmoni i tilværelsen?

I gamle dage - da der ikke fandtes biler, flyvemaskiner, radio, telefoner o. s. v. -, da tror jeg, at mennesket havde mere balance og ro i sinde, det var mere sikker på sig selv, der var ikke den frygt over mennesker, som der er nu. Vi trækker nok lidt på smilebåndet, når vi læser om, hvordan de samledes til musik- og sang-aftener eller til højtlesning, eller folk på landet kom sammen til bindstue, men fornøjelserne var ikke så enerverende og oprivende som nu, der blev lejlighed til at yde noget positivt.

Eller når folk skulle fra sted til sted, så var det til fods eller med hestevogn, der blev tid til at glæde sig over naturen og tid til at tænke.

Ville folk dengang i forbindelse med hinanden, så skrev man breve, i dag tager man telefonen, det moderne menneske af i dag kan jo ikke skrive brev, dengang var brevskrivning samtidig en tankeudveksling; vi undskylder os med, at vi ikke har tid, men vi narrer os selv for noget værdifuldt.

Hvorfor er vi blevet så forjagede?

I de fleste af os lever vel nok drømmen om at spænde fra. I fantasiens verden har jeg undertiden drømt om at eje et lille hus ved skov

og sø eller et andet fredfyldt sted, fjernt fra byernes jag og spektakel - holde lidt fjerkræ, dyrke lidt jord med kartofler og grønsager, arbejde kunne klare til det daglige og derudover få tid til at læse alle de bøger, man ikke når nu, eller andet, man gerne ville. Stå tidligt op en morgenstund, se naturen vågne, høre fuglene synge, ligge og se på himlen og bare mærke, at man er til, - eller høre kirkeklokken ringe solen ned, se mørket falde på og stjernerne tændes, fylde sit sind med ro og andagt.

Det er en drøm - men en drøm, som sikkert mange moderne bymennesker drømmer. Ingen kan skrue udviklingen tilbage, men vi kan forsøge at få noget mere ud af det værdifulde i tilværelsen. Vi må og skal give os tid til at være mennesker. Vi må tage os stunder til at lytte og til at lytte til det, der er omkring os og over os, ellers ender det moderne menneske som en automat. Det gælder også for os - gildebrødre og søstre.

Hvad gavner det et menneske, om det vandt den ganske verden, men tog skade på sin sjæl?

Tænk - sådan mente man i 1960, er vi nået længere?

Dronningens mand

Hvad mener vore små venner om det kongelige danske kongehus? - Jo - siger 9-årige Michael - »Dronningens arbejde er, at hun rejser frem og tilbage til Grønland«. Men - følger 7-årige Simon til: »Jeg kunne ikke tænke mig at være prins, for så kommer der så mange piger efter mig - og så skal man også spise på en underlig måde«...

Men: »Dronningen er meget rig. Hun bruger svinepels og laksko« påstår en 5-årig pige. Den et år ældre dreng mener, at Dronning Margrethe har »forgiftet sig med en fra Færøerne, han taler i hvert fald sådan« ...

Dronning Margrethe bor lige ved siden af Nyhavnsbroen på den store parkeringsplads, mener en 10-årig pige, og det må da absolut være en jøde, den 7-årige Marianne, der siger: »Når det er sommer, bor dronning Margrethe herhjemme i Danmark, og når det er almindeligt, bor hun i København.«

Men gamle Danmark da? »Jo, Danmark har ingen religionskrige, fordi vi kun har én Gud«. Den burde man sælge i (Nord)irland?

Den 6-årige gut, der har udtalt disse visdomsord, skal have det sidste ord om fædrelandet: »Danmark er et godt land at bo i, men jeg synes Legoland er bedre!«.

*Sakset i Gøngeposten,
Bellahøj Gildet*

Et dødbringende komma

Mange tager det ikke så nøje, hvordan kommaerne placeres i en text. Men det kan gå gruelig galt, hvis de sættes forkert. Under den franske revolution, da mange hoveder blev hugget af, skulle retspræsidenten tage stilling til en benådningssøgning. Han gav sekretæren besked på at skrive: »Benådes, ej henrettes.« Men det lykkedes sekretæren at anbringe kommaet forkert, så resultatet blev: »Benådes ej, henrettes.« Hvilket skete!

Ikke salt til et æg

Det passer ikke, når nogen siger, at de ikke ejer salt til et æg. En person på 75 kg indeholder salt til 2 æg, fedt til 7 stk. håndsæbe, kul til 900 blyanter, fosfor til 2200 tændstikker, jern til et 2 tommer-søm, kalk til at hvidte et loftskammer med, vand til 100 ølflasker og svovl til at afluse en hund. Hertil føjede professor Niels Bohr, at et menneske har et så stort kvantum atomer i sig, at der er nok til at sprænge New York i luften. Hvilke uanede kræfter har vi ikke i os. Hvorfor bruger vi dem så ikke bedre end vi gør?

*spørger de ligeledes i
Gøngeposten*

Kærlighedens nødvendighed

Hvad øksen ikke kan kløve og hammeren ikke kan knuse, det formår flammen at overvinde, og hvad hårde ord ikke formår at udrette og en stærk vilje ikke kan bøje, det kan kærlighedens flamme i et hjerte smelte ved sin varme.

Vi når længst her i livet ved kærlighedens magt. De hårde ord kan få et menneske til at lystre. Tvang kan få en hård nakke til at bøje sig, men samtidig vokser trods og had frem, i sporet af hårde ord og tvang. Slaven følger sin herre, men kun af frygt og med oprørssind, der hvert øjeblik kan slå ud i lys lue.

Kærligheden derimod binder. Den skaber en atmosfære, i hvilken det gode gror sin stille, frie vækst og bærer frugt i troskab, hensynsfuldhed, offervilje og tålmodighed.

I al opdragelse er kærligheden den vigtigste faktor. Tugt og formaninger kan være nødvendige, men kærligheden er som solen, der får det gode til at gro i barnets sind. Faderens tugtende hånd kan hjælpe barnet til at holde sig på vejen, men det er kærligheden, der glimter i moderens øje, der giver barnet lyst til at vandre ad den. »Det blik, min mor så på mig med, sidste gang jeg så hende her i livet, glemmer jeg aldrig«, sagde en mand, som var kommet i konflikt med loven. »I det

mødte jeg hele hendes kærlighed, og det har fulgt mig siden«.

Gennem hårdhed og tvang kan vi vinde magt og indflydelse, men gennem kærlighed vinder vi menneskers hjerter. Hårdhed gør os til ensomme mennesker, mens kærligheden skaber det fællesskab, som er nødvendigt for os alle, hvis vort liv skal bære den frugt, det er bestemt til af Skaberen.

Gid kærlighed må vokse og udbredes blandt alle folkeslag, så vores verden bliver fredelig og god.

*Hilsen og godt nytår fra
Hjedding-gildet*

Februar

Vinteren strenges. Solen står bag ved stålgrå skyers dække.
Fattigt kun dens lys os når.

Og i dagens dunkle skær søger sultne fugle føde mellem rimfrostbundne træer.

Set i Gildenyt Faaborg,

Smil

Apropos gildeting i marts

Teori er
når man ved alt,
men intet fungerer.

Praksis er
når alt fungerer,
og ingen ved hvorfor.

Her i huset
er teori og praksis
forenet på skønneste vis.

Intet fungerer
og ingen ved hvorfor.

Kumbel

Et smil koster ingenting,
men giver meget.

Det gør modtageren rig, uden at
gøre
giveren fattig.

Det kræver bare et øjeblik,
men mindet om det kan ofte vare
evigt.

Ingen er så rig og så vigtig,
at han kan undvære det.

Ingen er så fattig, at han ikke kan
blive rig af det.

Et smil giver hvile for den trætte,
opmuntring for den mismodige,
og solskin for den bedrøvede,
og er naturens bedste lægemiddel,
for den bekymrede.

Endda kan det ikke købes, tigges,
lånes eller stjæles, men det har
bare værdi når det gives.

Om nogen er ude af stand til at give
dig et smil, så gi' du ham et.

Ingen trænger til et smil mere end
den der ikke giver et.

Gunver i STADEN, Slagelse

Jeg har ikke tid . . .

Endnu et klip fra et gammelt Sct. Georg fra 1961.

Der er ingen af os, der har tid - vi har alle lynende travlt. Det nytter ikke, at man peger på, at arbejdstiden stadig bliver kortere - fritiden længere, for vi får aldrig tid - eller rettere, vi får aldrig *tid nok*.

Jeg har ikke tid - vi hører sætningen, og vi bruger den selv, når vi bliver bedt om et eller andet stykke arbejde, der kan strække sig fra at bygge et hus til at tage et job i gildet - eller blot at skrive et indlæg til bladet. Selvfølgelig *kan* det ske, at vi netop i øjeblikket har hænderne fulde af andre ting, men som oftest skulle sætningen - hvis vi var helt ærlige - lyde: »Jeg har ikke lyst«. Vi ved jo alle med os selv, at hvis der er noget, vi virkelig gerne vil, så skal vi nok finde tid til det - på den ene eller den anden måde.

Men sådan siger man ikke, for så bliver man betragtet som en dårlig eller doven person, som ikke vil hjælpe, når der er brug for det. Vi dækker os under det tilforladelige »jeg har ikke tid« - det er uigennemskydeligt, det er en agtværdig undskyldning, for der er noget godt og stort ved at have travlt - og være et efterspurgt medlem af samfundet. Vi hygger os helt ved, at »vi ikke har tid«.

Det burde være en menneskeret-

tighed at have lov at indrømme, at man ikke har lyst til et eller andet arbejde i sin fritid, ligesom det burde være en plausibel grund for at sige nej til en invitation, at man netop den aften føler større trang til at hygge sig i sin egen families kreds. - Vi har kun et enkelt liv her på jorden - så vidt vi da ved - og det er ethvert menneskes ret selv at bestemme, hvorledes vore dage og timer skal anvendes. Og hvorfor skal vi til stadihed plages af dårlig samvittighed, fordi vi føler os forpligtet til at udføre de ting, andre har planlagt for os.

Men hvorfor bliver vi så alligevel lidt halvfornærmede, hvis andre folk siger til os, at de ikke har lyst? Ja, det er vel, fordi vi har kastet os over en opgave, som vi trænger til andres hjælp for at kunne løse. Hvis det kan lykkes os at begejstre andre for den samme opgave, så det også bliver deres - så de får lyst til at være med, så er sagen helt i orden. Men hvis de andre føler sig pressede for at gøre os en tjeneste, så tror jeg personligt, at arbejdet i mange tilfælde ville være bedre tjent med *ikke* at blive udført.

Vi har alt for mange forventninger i dette land, hvor der er et ideligt slæb for at få folk til at gøre arbejdet. Hvorfor det? En forening bør da være opstået af en fælles trang blandt medlemmerne til at samles om en opgave, den enkelte ikke selv

kan løse. Foreningen må være medlemmernes redskab i dette arbejde - være til for deres og den fælles opgaves skyld . . . og ikke omvendt. En forening, der ingen opgave har - eller som ikke har nogen til at tage sig af arbejdet, har mistet sin betydning.

Men ligesom det bør være ethvert menneskes ret at sige, hvad man ikke har lyst til, burde det være enhver pligt *at have lyst til noget*.

Vi har alle fået et liv betroet - et liv, som vi har pligt til at få det bedst mulige ud af. Hvordan gør vi det? - Ved at være aktive - ved at gå ind for noget - ved efter moden overvejelse at finde ud af, *hvad man har lyst til - og så gøre det*.

Og hvis vi skal tale generelt, hvad er det så, der gør livet værd at leve? - Er det social position? - Er det villa, bil og fjernsyn? Lad mig - i stedet for at svare direkte - referere, hvad den tidligere spejderchef Ove Holm sagde, da han ved det årlige Gillwellgensyn prøvede at opridse sit »åndelige testamente«, sin mening om, hvorledes han ville leve sit liv, hvis det kunne leves om. »Jeg ville« - sagde Ove Holm (såvidt jeg kan citere efter hukommelsen) - »også næste gang leve i en kreds af mennesker, der har sat sig et mål for deres tilværelse, som havde et hjerteligt forhold til hinanden, med hvem man kunne arbejde sammen om gode opgaver; jeg ville sikkert have i spejderbevægelsen igen.« Og han fortsatte: »For det, der giver livet værd, er samværet med andre men-

nesker, som man forstår, og som forstår en.

Modstykket hertil er ensomhed, som vel er det moderne menneskes største forbandelse. Jeg ville sikkert få lige så travlt, som jeg nu har haft - for modstykket er kedsomhed, og alt for mange mennesker keder sig i denne verden.«

Og mon ikke dette er rigtigt. I vel-færdsstaten, som bringer mennesket mange goder, men hvor alle de moderne bekvemmeligheder giver os megen fritid og gør mange til passive tilskuere til livet, er det ensomheden og kedsomheden, der er vore største fjender - og ikke travlheden. Og de lykkeligste mennesker er de aktive, som former deres tilværelse i frugtbart samvær - og samarbejde med andre.

Og i dette stykke er det mindre afgørende, hvad man har lyst til, end *at man i det hele taget har lyst* - lyst til at være med, lyst til at leve. Og det er mindre afgørende, om man bygger hus, gør sit job inden for gildet eller skriver gildeblad, men afgørende om dette arbejde skaffer en et frugtbart og nært sammenhold med andre mennesker.

02507 5680 000
ASGER VESTORP

FYRREBAKKEN 6

3600 FREDERIKSSUND

Husk at videregive IMPULS til din efterfølger

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K,
telefon nr. 33 32 27 33 - fax 33 32 29 91 og sendes til samtlige
gildeledelsesmedlemmer.

IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Suzanne Poulsen, Rostedvej 14, Rosted,
4200 Slagelse. Telefon 53 54 52 65 - Fax 53 54 52 65